

ærede Medlems Vælgerkorps i social Henseende, og jeg indrømmer, at jeg finder det udmærket, at Folk kan have samme politiske Opfattelse, hvad enten de hører til den ene Stand eller til den anden.

Jeg har ikke sagt, at den Lønforhøjelse, Arbejderne har faaet udover 11 pCt. — det, som Statistikken udviser, at Livsforbrødens Pris er steget med i Løbet af det sidste halve Aar —, er for meget, men jeg har sagt, at det, som Lønstigningen er over 11 pCt., bevirker, at man nu maa se med noget andre Øjne paa den Stigning, som i Øjeblikket foregaar. Man har med andre Ord taget Forskud paa Stigningen, det er der i og for sig ikke noget i Vejen for, men naar det ærede Medlem stadig taler om, at vi maa begrænse Avancen, mener jeg, at skal der være Tale om Avancer og ublu Avancer, maa man tage alle Avancer med, paa hvilke Markeder de end ligger, enten det er paa Varemarkedet eller paa Arbejdsmarkedet.

Det ærede Medlem talte om Godejernerne, hvis Nytte for Samfundet han mente var højst tvivlsom. Jeg tror ikke, det ærede Medlem er ganske kompetent til at afgøre dette Spørgsmaal, men jeg vil henvise ham til Regeringsorganet „Politiken“, der er dog en vis Forbindelse — en vis intim Forbindelse — mellem det ærede Medlems Parti og Regeringsorganet. Der stod forleden Dag, at det var de store Gaarde, som havde været Foregangsmænd i Retning af moderne Drift, der stod, at det sørgelige var, at Konservatismen her stod i omvendt Forhold til Brugenes Størrelse, saaledes at det var de mindre Brug, der var længst tilbage — jeg giver aldeles ikke vedkommende, der har skrevet det, Ret, thi jeg anser Husmandsbrug for i mange Retninger at staa langt over de store Brug —, men man kan altsaa se, at der er Folk indenfor Regeringspartiet, som mener, at de store Gaarde indtager en særlig fremragende Stilling i Retning af moderne Landbrugsdrift.

Det ærede Medlems Beregninger over Brødprisen har jeg kun meget lidt at bemærke til. Jeg tror, de er urigtige. For det første regner han med 4 Børn i en Familie som Gennemsnit, det tror jeg ikke passer, men har han sine Tal fra Statistikken, bøjer jeg mig; er det derimod ikke Tilfældet, vil jeg sige, at han er fremkommet med noget her, som er positivt urigtigt. Hans Beregninger gik ud paa, at hvis Brødet skulde betales med fuld Pris, vilde det andrage 90 Kr. pr. Familie i et

Aar, det er 30 Øre om Dagen, det er en forholdsvis ringe Del af en Bygningshaandværkers Timeløn; men hvorfor vil det ærede Medlem blive ved at tale om det, vi er enige om, nemlig at Brødprisen skal holdes nede paa dette Niveau, det har jeg i Gaar tilsagt mit Partis Støtte til. Hvad det drejer sig om her, er, om Stigningen af Prisen paa Levnedsmidler og Stigningen af Lønningerne staar i Misforhold til hinanden, eller om der er et vist passende Forhold derimellem. Jeg skal kortelig resumere mine Udtalelser derhen, at vi er villige til at faa Brødpriserne ned paa det Niveau, Lovforslaget anfører; ogsaa Sukkerordningen er vi villige til at gaa med til. Hvad Mælken angaar, mener vi, at det er paa sin Plads at give Tilskud for Børnenes Skyld i Byerne, særlig i de store Byer, men ikke paa Landet, og for Flæsk og Margarine mener vi ikke, der skal prisreguleres. Derved vil samtlige Udgifter for Staten blive nedbragt til under det halve. Det er tiltalende, at Statsforanstaltninger nu kan blive begrænset, og her er der altsaa en Lejlighed, hvor man kan naa ned til Halvdelen. Jeg føler mig overbevist om, at det Parti, jeg tilhører, vil faa den højtærede Finansministers Paaskønnelse, fordi vi vil hjælpe ham til, at hans Budget ikke bliver sprængt, og hvis den højtærede Finansminister ikke vil paaskønne det, er der ikke Spor af Retfærdighed at vente fra det radikale Parti.

Korsgaard: Egentlig var det en Udtalelse af den højtærede Indenrigsminister, som i Gaar fik mig til at begære Ordet for en kort Bemærkning, men det Tegn, jeg gjorde, blev ikke forstaaet rigtigt, saa jeg fik det ikke. Da jeg nu har maattet vente til i Dag, vil jeg benytte Lejligheden til at fremsætte nogle Bemærkninger om det Forslag, der her foreligger. Jeg vil da først rette nogle enkelte Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Med Hensyn til Sukkerprisen vil jeg spørge, om man fra Industriens Side kan være nogenlunde sikker paa, at Prisen vil blive nedsat til 1,20 Kr. pr. kg, fra første Marts tror jeg, det er. Forholdet er nemlig det, at Sukker spiller en meget væsentlig Rolle i visse Industrigræne, der paa ingen mulig Maade kan karakteriseres som særlig producerende Luksusvarer; jeg tænker her særlig paa Hvidtøllet. Jeg kan forstaa, at der kan være noget berettiget i det Synspunkt, at Industrien ikke i og for sig kan kræve en billigere Pris end Markedsprisen